

Školák 9.B

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2013/2022

Přejeme Vám ty nejhezčí prázdniny, nové zážitky a mnoho úspěchů. Učitelům, ať mají spoustu trpělivosti s novými i současnými žáky, a Vám, které jsme jen míjeli na chodbě, nebo se s vámi bavili, přejeme hodně štěstí a aby Vám všechno šlo skoro stejně dobře jako nám. Držte nám palce, ať nám na střední a v životě vyjde vše přesně tak, jak bychom chtěli. Moc Vám za všechno děkujeme a loučíme se s Vámi. AHOOOJ!!!

Jakub Bartoň

Rád chodím do fitka s kámošema, hraju fotbal
a patřím do SDH Bechov. Proto v září nastupuji na Střední školu Semily
na obor Požární ochrana.

„Než cokoliv vzdáš, uvědom si nejprve, proč jsi s tím začal.“

Katarína Bizoňová

Dostala jsem se na Gymázium Mnichovo Hradiště a jsem za to opravdu
ráda, protože tato škola je dobrý základ pro vysokou školu, kterou bych také chtěla
vystudovat. V životě se chci věnovat počítačové grafice, nejspíš ve světě videoher. Následně
se uplatnit v povolání, založit rodinu, ... Ráda se věnuju hudbě. Hraju na zobcovou
flétnu, klarinet a akustickou a elektrickou kytaru. Často chodím
na brusle a kolo. Ale nejradši trávím svůj volný čas s svými
nejlepšími kamarády a přítelem.

*„Existují pouze dva dny v roce, kdy nemůžeme udělat vůbec nic. Jedním je včerešek a druhým zítřek. Proto je
dnešek tím správným dnem, kdy má člověk milovat, konat a žít.“*

Dalajláma

Amelie Březinová

Po základní škole půjdu na Gymnázium Mnichovo Hradiště
a je to škola, na kterou jsem chtěla. Jdu tam, protože chci jít na vysokou
veterinární školu. Můj životní cíl je jednou mít ordinaci, rodinu a psa. Mezi moje záliby patří
prakticky cokoli, co se týká zvířat. Ráda poslouchám hudbu a koukám
na seriály, ale i tak nejraději trávím čas se svými nejlepšími kamarády.

*„Na konci vždy vše dobře dopadne. A jestli to dobře nedopadlo,
tak to potom ještě není konec.“*

John Lennon

Tereza Buchtíková

Věci, které mám snad nejvíc v oblibě, jsou jóga, můj králíček, vaření (i když mi to moc nejde), sledování seriálů a dlouhé procházky. Chystám se na Gymnázium v Mnichově Hradišti. Sice ještě nevím, co budu dělat po střední, ale na to snad přijdu časem.

„Svět zůstane tak brutální jako náš stupeň znecitlivění vůči brutalitě.“

Pavλίna Hozáková

Po ukončení základní školy nastoupím na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi. Mým zájmem je jízda na koni a kole, ráda poslouchám hudbu a sleduji seriály. V budoucnu se chci věnovat přírodě, ale přesně nevím, v jakém oboru.

„Největší chyba, kterou v životě můžete udělat, je mít strach, že nějakou uděláte.“

Elbert Hubbard

Veronika Hladíková

Po základní škole půjdu na Hotelnictví a turismus v Mladé Boleslavi. V budoucnu bych chtěla pracovat s lidmi a více se jim věnovat. Moje zájmy jsou latinskoamerické a standardní tance, u kterých se ráda odreaguji. Ráda cestuji s rodinou a ráda poznávám historii z míst, kde jsme například byli na dovolené nebo jen na výletě. Také se ráda starám o zvířata.

„Mějte trpělivost s každým, ale hlavně se sebou.“

František Saleský

Tereza Dlasková

Po základní škole budu pokračovat na Obchodní akademii obor Ekonomické lyceum v Mladé Boleslavi. Ještě přesně nevím, co bych v budoucnu chtěla dělat. Během studia se ještě v klidu rozhodnu, co by mě tak mohlo bavit a zajímat. Mezi mé koníčky patří jízda na koni, sledování filmů a seriálů, poslouchání hudby. Ráda trávím čas se svou rodinou a přáteli. Taky ráda cestuji a poznávám svět.

„Úsměv je ta nejhezčí věc, kterou si můžeš vzít na sebe.“

Tomáš Kanalaš

Rád cvičím, věnuju se tomu už od mala, naplňuje mě to☺
Taky rád (teda někdy rád, kdo pochopí, pochopí :D) hraju lolko (League of Legends). Mám rád chození ven s kamarádama, ale nejlíp je doma v pohodlí s dobrým jídlem a Rc Colou:) Nedokážu si představit den bez hudby, hudba mě provází celým dnem...
Od září nastupuji na Střední průmyslovou školu v Jičíně na obor Strojírenství.

„Lež má dlouhý rovný nohy a velký pevný kozy.“

Viktor Sheen

Jan Kryštofek

Mezi moje záliby patří chození ven s kamarády, chození do fitka a každý kdo mě zná trochu víc, tak ví, že jsem blázen do hudby. Rád podnikám různé akce, jako jsou koncerty, kina, výlety a různé přespávačky. Moje přihláška šla na Karmel v MB na informační služby, protože jsem dost ukecaný člověk a jednou by mě bavilo být třeba moderátorem a to mi tahle škola může uskutečnit.

„Poslední, co umírá, je NADĚJE.“

Stein27

Matěj Lorenc

Mezi mé záliby patří hasiči a airsoft,
mám rád zábavu. Dostal jsem se na Střední školu v Semilech
na obor Požární ochrana.

„Kdo chce, hledá způsob. Kdo nechce, hledá důvod.“

Jan Werich

Jan Milner

Rád jezdím na kole a při té jízdě se kochám přírodou, trávím čas s kamarády
a poslouchám písničky. Na střední se těším, ale bude se mi stýskat po společných devíti
letech. V září nastupuji na Střední průmyslovou školu v Mladé Boleslavi.

„Existuje tisíce způsobů, jak zabít čas, ale žádný, jak ho vzkřísit.“

Ivana Nocarová

Většinu svého času strávím cheerleadingem, tím pádem mi na moc
jiných věcí čas nezbyde, ale když se nějaký volný čas najde, ráda se vidím se svými
nejbližšími, pustím si nějaký seriál nebo si zahraju na klavír. V září nastoupím
na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi.

„Prohra není můj nepřítel. Strach z prohry je můj nepřítel.“

Rafael Nadal

Adéla Nohová

Ráda trávím čas se svými blízkými, snad ale radši sama se sebou (a svojí kočkou). Buď čtením, sledováním filmů a seriálů a posloucháním písniček, nebo chozením na hlavučisticí procházky. Chystám se na Gymnázium F. X. Šaldy v Liberci, abych mohla studovat obor farmakologie-toxikologie, ale to se může s průběhem času vždy změnit.

„Just keep swimming.“

Lily Bloom

(It Ends With Us - Colleen Hoover)

Lukáš Oudrnický

Mezi mé koníčky patří spaní, hraní, posilování a kopání do míče. V září nastupuji na Střední průmyslovou školu v Mladé Boleslavi na obor Strojírenství.

„Nemůžeš zastavit vlny, ale můžeš se naučit surfovat.“

Joseph Goldstein

Nela Piesche

Mezi mé záliby patří sledování filmů a seriálů, zimní sporty a poslouchání hudby, ale úplně nejraději trávím volný čas s nejbližšími. V září nastoupím na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi.

„Když si nepřiznáš svou chybu, uděláš další.“

Adam Vašenda

Rád cvičím, rád chodím ven s kámošema, někdy zahrajeme PUBG, CODM a jiné hry. Od září nastupuji na Střední odborné učiliště Škoda Auto na obor Elektromechanik pro zařízení a přístroje.

„Matematika je jediný skutečně zaručený způsob, jak se zbláznit.“

Albert Einstein

Jakub Vlasák

Mezi mé záliby patří programování, hraní her, především FPS, skládání a servis počítačů, volejbal, lukostřelba a plavání. Rád poslouchám metal, hard rock, alternative rock, POP z minulého století, jazz, electro swing. Mezi moje největší úspěchy patří 3. místo na mistrovství České republiky v lukostřelbě.

Jdu na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře.

„Když chceš na něco dosáhnout, kup si stoličku.“

Martin Mikyska

David Zvěřina

Rád chodím s kamarády ven, hraju fotbal a florbal. Rád poslouchám písničky a hraju hry. Jezdím s oblibou na tábor. Na Gymnázium Dr. Josefa Pekaře se těším, i když mi to tady bude chybět, bylo to fajn 9 let.

„Pes, kterého uzdravíš, tě nikdy nekousne.

To je hlavní rozdíl mezi zvířetem a člověkem.“

Naše vzpomínky na školu

Na střední školu se už moc těším, ale zároveň se mi hrozně nechce jít pryč odsud ze základky. Mám tu hodně moc hezkých zážitků, které se staly přímo ve škole nebo byly spjaté se školou. Samozřejmě mám i negativní vzpomínky na školu. Na těch špatných možná záležití víc než na těch dobrých, protože se z nich můžu poučit nebo si z nich něco vzít. Akce, na které asi nikdy nezapomenu, jsou určitě třídní výlet, lyžák nebo další různé výlety, kvůli kterým jsem se třeba začal bavit i s dalšími lidmi, s kterými jsem se dříve nebavil. Lyžák pro mě byl asi jeden z nejdůležitějších věcí v životě, protože jsem se tam začal bavit s lidmi, se kterými jsem nechtěl mít nikdy nic společného a z nichž jsou najednou jedny z těch největších opor. Těším se na novou školu a na nové lidi, protože mi lidi tady začínají lézt na nervy, ale zároveň máme úplně skvělý kolektiv, který jsem snad nikdy nikde neviděl. Učitelé už nás vnímají jako normální lidi a ne jako malé děti, které pomalu nemají názor. Chtěl bych poděkovat celé třídě a učitelům, kteří mě něco naučili, a doufám, že se ještě párkrát uvidíme a něco podnikneme, ať to je cokoliv.

Jakub Bartoň

Na učitele, spolužáky a zážitky z této školy budu vzpomínat ještě hodně dlouho. Na jiné škole to bude zas něco nového, jiné prostředí, jiní učitelé a hlavně jiní spolužáci. Vzpomínek z výletů není moc, ale přesto stály za to. Mám ráda jak ty z hodin ve škole, tak i z těch pár výletů, na kterých jsme byli. Nejradši vzpomínám na to, jak jsme spali ve škole a byli jsme s Ami a Matějem celou noc vzhůru, povídali si, dělali blbosti se sněhem v prášku a dělali noční vycházky po škole. Byl to pro mě super zážitek. A doufám, že jich do konce roku stihneme ještě pár nasbírat :)

Katarína Bizoňová

Že já ty diktáty
vůbec píšu!!

Za devět let tady jsem nějaké ty vzpomínky nasbírala a budu na ně často myslet a moji spolužáci mi taky budou chybět, přece jenom jsme se devět let v kuse tady každý den, kromě víkendů a prázdnin, potkávali, tak to bude nezvyk chodit jinam, mezi jiné lidi. Nejraději vzpomínám na spaní ve škole v roce 2021, kdy jsme s Káťou a Matějem celou noc byli vzhůru, povídali si a dělali blbosti. Také vzpomínám na pěší výlet s panem učitelem Kuželem. A lyžák, kde jsem se začala bavit s Pájou. A samozřejmě na všechny hodiny s našimi úžasnými učiteli. A taky na přezdívkou Kraťasy od pana učitele Sedláčka, jenže ta přezdívká tu zůstane, i když já odejdu:(

Amelie Březinová

Upřímně, asi nejvíc mi budou chybět učitelé. I když to možná zní divně, podle mě mi budou chybět víc než moji spolužáci. Ale možná se pletu. A to jak moje úplně nejoblíbenější hodiny s paní učitelkou Pánkovou a její nekončící dobrou náladou, i když se polila „kafetem“, měla pořád úsměv na tváři, tak historky od pana Sedláčka (hlavně tu jednu z vysoké), dějepis s panem Kuželem, který jsem prakticky prospala (...a jeho pečlivě opečovávané kytičky), nejlepší hodiny angličtiny s paní učitelkou Bártovou, taky vyčerpávající přírodopis s panem Kopeckým a jeho nejlepším všeobecným testem všech dob nebo hodiny fyziky, které jsem přežila jen díky paní učitelce Budínové. Taky děkuju paní Mejzlíkové, že nám nakrájela jablečný závin a že nás přežila i přes naše ne tak slavné vtipy. Nezapomenu na odpočinkové hodiny s paní učitelkou Zemanovou a ne tak odpočinkové hodiny s paní Němečkovou (a to mluvím jak o tělocviku, tak o volitelné matematice) a taky na normální matematiku, kterou bych nechtěla mít s nikým jiným než s paní Koubovou.

Tereza Buchtíková

Na tuto školu budu vzpomínat jen v dobrém. Bude mi to tu strašně chybět a též mi budou hodně chybět učitelé a spolužáci. :(Bylo to úžasných devět let, na které nikdy nezapomenu, a strašně mě mrzí, že už to musí skončit. Děkuji všem učitelům za všechnu jejich trpělivost a dobrotu, prostě děkuji vám úplně za vše, co jste mě naučili. A děkuji své třídě za užitých devět let. Nikdy nezapomenu na naše zážitky. Lepší třídu jsem mít nemohla. ☺ Ráda budu vzpomínat na hodiny s panem učitelem Sedláčkem, při kterých bylo o zábavu vždy postaráno (nejlepší byly historky ze života). Také budu vzpomínat na hodiny s panem učitelem Kopeckým (a na test s otázkami rázu, kolik má pes nohou apod.). Také budu vzpomínat na hodiny s paní učitelkou Pánkovou, které chci poděkovat za dobrou přípravu na přijímačky, a nezapomenu na vtipné hodiny s ní. Taky nemohu zapomenout na hodiny s paní učitelkou Mejzlíkovou, její hodiny mě vždy bavily a těšila jsem se na ně. Také samozřejmě hodiny s panem učitelem Kuželem byly vždy super. Taky nezapomenu na hodiny s paní učitelkou Budínovou, Bártovou atd., jejich hodiny byly pohodové a fajn. Taky jsem ráda za hodiny s paní učitelkou Koubovou, až s ní mě začala matematika více bavit. Prostě obecně budu vzpomínat na všechny učitele jen v dobrém.

Tereza Dlasková

Do této školy jsem chodila velmi ráda, učitelé tu jsou velmi hodní, a tak bych chtěla poděkovat všem učitelům, že se mnou měli hlavně trpělivost a že to s námi vydrželi až do konce, ale hlavně mé třídě, která byla, tedy furt je, skvělá, a když bylo nejhůř, tak jsme se navzájem podpořili. Na tuto školu budu vzpomínat velmi ráda a v dobrém. Přece jen to bylo celých devět let. Jsem ráda, že jsem chodila do této školy a měla jsem šanci poznat lidi, které jsem si velmi oblíbila, i ty, kteří mi na poprvé úplně nesedli. Také samozřejmě nezapomenu na výlety, které jsme se třídou podnikli – lyžák, třídení výlet a samozřejmě přespávání ve škole. Také určitě nezapomenu na pojmy pana učitele Kužela nebo na srandičky pana učitele Sedláčka a pana učitele Kopeckého, pohodové hodiny paní učitelky Budínové, prospěšné hodiny paní učitelky Pánkové a paní učitelky Koubové, samozřejmě všechny hodiny byly prospěšné, a další... Ještě jednou moc děkuji za vše, co jste mě v životě za těch devět let naučili, moc si toho vážím.

Veronika Hladíková

Na tuto školu budu vzpomínat velmi dlouho a v dobrém. Budou mi chybět učitelé a hlavně spolužáci, se kterými jsem strávila krásných devět let svého života. Bude to pro mě šok, až změním kolektiv a nastoupím do jiného, kde budou i jiní učitelé. Ráda budu vzpomínat i na naše spaní ve škole a pěší výlety s panem učitelem Kuželem a paní učitelkou Pánkovou. Také budu ráda vzpomínat na hodiny s panem učitelem Sedláčkem.

Pavčina Hozáková

Budu vzpomínat na to, když jsme byli na online výuce, tak jsem byl vyvolán a v moment zapnutí mikrofonu můj bratr začal nadávat. Nebo také na online výuce v hodině angličtiny, když jsme museli mít zapnuté mikrofony a můj bratr se se mnou začal hádat. V 6. ročníku jsme byli na třídeňáku a Honza M. vyhodil řízek z okna.

Matěj Lorenc

Vzpomínám vcelku rád, spíše na druhý stupeň:) Nezapomenu na třídní výlet, kdy jsem šel s Kubou, který měl závratě, protože se bojí výšek (teda myslím) a chtěl si pohled z hory dolů natočit. Musel jsem ho chytat, protože by se jinak skutálel dolů. Nebo na Kubu, zaseklého v topení, protože si dal o knedlík navíc. Fotku Kubu v topení uvidíte na dalších stránkách, protože já jsem byl ten, co to fotodokumentoval. Samozřejmě nezapomenu ani na Honzu M., který házel řízky z okna, Honzu K. který potřeboval jít na záchod a stihl si u toho zlomit malíček na noze, protože slejzal z postele. Na lyžáku (taky fajn) jsme měli společný pokoj s Kubou, který vykoupil zásoby z Lidlu. Adam s Davidem, který nám šli na celej večer do pokoje, se schovávali před panem učitelem pod peřinou, i když Davidovi čouhaly nohy. Někdo skřípl Honzovi Tomanovi mobil do okna a pak jsem zjistil, že za to můžu já, i když jsem neměl tucha, co se děje. Nebo když jsme si s klukama vedle ťukali do zdi, abychom poznali, jestli jde učitel nebo ne. Nebo s klukama z minulé devítky, kde se kámoš Folprecht smál celý lyžák scénce „Jmenuji se... Igor Hnízdo“. Lockdown, který jsem celý prospal, taky stojí za zmínku, když jsem si s Kubou volal, protože mu nešel mikrofon. A pak už konečně ve škole 😊 Nezapomenu na hodiny, na Matýska, který nám dal vždy diktát, jací jsme debilové, že jsme mu dali fixu o matice. Nebo na Honzu M., který měl u sebe vždy žvýkačky, na Kubovu angličtinu, když mi řekl „Who what is idiot“, na hodiny češtiny a němčiny, kde je o srandu postaráno. Nezapomenu na ty hodiny, kdy se mi potily ruce, protože jsem doufal, že neuslyším větu „Vemte si papíry“. Na hodiny s Adamem, kdy jsem mu četl z tabule, nebo kdy jsme se na sebe otočili a řekli „O čem to ta paní mluví?“, protože jsme ani jeden nevěděli, o co go. Nezapomenu ani na přestávky strávené na chodbách s holkama, kdy byla sranda. Nezapomenu na Kačku Pánkovou, která nedosáhne z gauče na zem, na Káju baletku s pokřiky Tarzana, na Anežku, která je blondýna a někdy mě udivuje, o čem vlastně ta holka mluví, je moc fajn<33. Nezapomenu na hodiny dějáku, které jsou spíš regenerační a meditační, až na strach z pojmů, na hodiny chemie, kde mi pan učitel Sedláček pochválil můj orální projev, na hodiny přírodopisu, kde probíráme kameny ze země. Budu hlavně vzpomínat na kluky z minulé devítky, se kterými se bavím doteď. Budu na to všechno rád vzpomínat. Před chvílí jsem si říkal, že ještě 9 měsíců do konce, a teď už je to jen pár dní...

Tomáš Kanalaš

Tak kolik mi
jich dají...

11

Já chci
taky čoko!!

Mám moc rád náš kolektiv. Máme hodně zážitků a asi nejlepší vzpomínky mám na lyžák. Miluju lyžování a to, že jsme byli jako kolektiv na takovém místě, bylo super. Také jsme byli na třídením výletě, který vypadal ze začátku dobře, ale to bych nebyl já, aby se něco nepokazilo. První den, co jsme dorazili na chatu, jsem si zlomil malíček u pravé nohy a měl jsem po cestování. Ale co se teda musí nechat, tak tam měli dobrou wi-fi a zkoukl jsem několik filmů a seriál, takže aspoň něco. Nesmím zapomenout na naše učitele, ne s každým jsem se pohodl, ale je jich tu pár, kteří mi budou opravdu chybět. Třeba pan učitel Kopecký a jeho otázky v testu typu „Jakou barvu má moje auto“, pan učitel Sedláček, který byl pro každou srandu, paní učitelka Budínová, díky které se z hodin fyziky stávaly dost v pohodě hodiny, a nevím, jestli je možný na téhle škole mít hodnější učitelku. Ale nejvíce mi bude chybět paní učitelka Pánková, díky které jsem neměl strach z přijímaček a celkově mě něco naučila a na její hodiny jsem se vždy těšil. Bude mi to tu samozřejmě chybět celé a více učitelů, jako třeba paní učitelka Fiedlerová, Škubalová, Kužel, Koubová a všichni ostatní.

Jan Kryštofek

Budu si pamatovat třídení výlet, když jsem musel podpírat Kubu, aby nespádl z Dvoraček. Nebo Matějovo bezradné mlčení, když je u tabule a neví. Bylo to fajn těch 9 let. V hodinách byla sranda, hlavně s Davidem, Tomášem a Adamem, když něco plácli.

Jan Milner

Učitelé, bez kterých bychom nikdo z nás nebyl, kde jsme teď. Za všechnu tu trpělivost, co s námi měli, je určitě obdivuji, ať už to bylo věčné povídání o hodinách nebo neustálé zapomínání věcí. Omluva, že nemám věci na němčinu, mi byla bližší než někteří mí spolužáci :D Nejvíce budu ale vzpomínat na naše třídní učitele, s kterými jsme zažili úžasných 9 let. Určitě budu vzpomínat na hodiny s panem učitelem Sedláčkem, kde vtipné hlášky nikdy nechyběly. Nebo na hodiny dějepisu, na kterém si všichni rádi schrupneme. Něčím mi budou chybět všichni naši učitelé, kteří nás učili. Děkuje za všechno.

Ivana Nocarová

Kdybych měl vybrat jen jednu vzpomínku na školu, tak to asi ani neovládnu. Jelikož jsem tady byl 9 let a 9 let jsem si užíval téhle nádherné školy se super kamarády a super učiteli. Ne, abych Vám tady nelhal, jo, škola, ta mi lezla na nervy, tak do 7. třídy už jsem chtěl na střední, všichni mě tady štváli, ale pak jsem si to tady zamiloval. Takový kolektiv, jaký jsme si vytvořili, na to můžu říct jen velké WOW. Učitelé nás přestali vnímat jako malé děti. Začali jsme se s nimi bavit, nejen když museli, ale i že chtěli. Z některých jsme si udělali i srandu, například: když paní učitelka Mejzlíková otevírala pořád okna a nám byla zima, tak jsme se celá třída dohodli, že na hodinu paní učitelky si všichni oblékneme zimní bundy, kulichy a rukavice. Od té doby už paní učitelka v naší třídě neotevírá okna ☺. Nebo třeba, jak jsem dostal poznámku od paní učitelky Bártové za to, že jsem nenosil roušku.

Lukáš Oudrnický

Fuuu, vzpomínek je za těch 9 let hodně a jmenovat jednu či dvě nejde. Jsem hrozně vděčná, že jsem ty roky mohla strávit zrovna s Vámi, i když jsem Vás občas chtěla všechny do jednoho zavraždit :). Bude se mi po Vás všech a samozřejmě i po našich skvělých učitelích stýskat. Nezapomenu na hodiny chemie a občanky s panem učitelem Sedláčkem, na šutrologii s panem učitelem Kopeckým, na všechny hodiny s paní učitelkou Pánkovou, na hodiny zeměpisu s paní učitelkou Mejzlíkovou a nesmím zapomenout na (většinou prospané) hodiny dějepisu s naším skvělým třídním panem učitelem Kuželem :)

Adéla Nohová

Upřímně nevím, kde vlastně začít, ale na školu a všechny naše zážitky budu vzpomínat jen v dobrém, i když byly dny, kdy jsme se všichni rozmyšleli, jestli radši nezůstat doma ☺. Hned ze začátku bych chtěla poděkovat svým spolužákům za krásných 9 let a za to, jaký kolektiv jsme si zvládli vytvořit, a tím pádem i našim třídním, paní učitelce Kuželové a panu učiteli Kuželovi, kteří na tom měli největší podíl. Nejvíce budu ale vzpomínat na prospané hodiny dějepisu s panem učitelem Kuželem a na pana učitele Sedláčka s paní učitelkou Pánkovou a jejich schopnost vytvořit všem úsměv na tváři. Ještě bych chtěla poděkovat všem učitelům za to, jakou trpělivost s námi všemi měli, přestože to bylo někdy opravdu náročné.

Nela Piesche

Ty
svině!!

Asi nejvíc budu vzpomínat, když jsme přespávali ve škole a hráli jsme na schovávanou. Skryl jsem se společně s Nelou a Lukášem do chodby před malou tělocvičnou a nikdo nás nemohl najít, přestože se pokoušeli otevřít dveře a byli jsme celkem hlučný.

Jakub Vlasák

Budu si pamatovat hlavně Jakuba zaseklého v radiátoru na třídním výletu... Honza vyhodil řízek z okna, a když se paní domácí ptala, kdo to vyhodil, Honza se vyklonil z okna a řekl: „To jsem nebyl já“. Nebo náš lyžák, když Jakub jel přímo do takového toho plotu, jak bývá na horách. Hůlku měl do L. Pokud bych to měl shrnout, tak mě škola jako učení lezla na nervy, ale jinak jsem si těch 9 let užil. Neznám lepší pocit než předat fixu Matějovi. „Kreténe! To mi děláš naschvál!“ říká vždy. Chybět mi budou i hodiny s mými oblíbenými učiteli.

David Zvěřina

Vzpomínek je mnoho, ale vyberu jen ty nejlepší. Třeba když jsme byli na třídním výletu v Krkonoších, kde jsme hledali medvědy. Pak Kuba zapadnul v topení a nemohl vytáhnout nohu. Nebo když jsme byli na lyžáku a Fanda tam najel do cizích lidí.

Adam Vašenda

Vzpomínky učitelů na nás

Kateřina Karnová

Jak budu vzpomínat na letošní 9.B?

Jako na extrémně hodnou třídu!

Více jsem měla možnost poznat dívky, které jsem kdysi učila tělocvik. Zarputilou Ivču, která nechce nikdy prohrát, jemnou a kreativní Katarínu, milovnici zvířat Amelii, která by zachránila i holuba v nose. Na Terezku B., Veroniku, Pavlínu a Terezku D., které v některých chvílích měly na sobě neviditelný plášť a neslyšně v něm proplouly celých devět let. Na zádumčivou Adélku a nepředvídatelnou Nelu.

Z chlapců nelze zapomenout na Lukáše, který si pod mým dozorem rozsekl téměř celé obočí, a dlouhé minuty jsem čekala, až se nadechne. Na statečného a ohnivzdorného Kubu. Na Davida a jeho neutichající tlukot propiskou do lavice. Na Honzu, který klidně v osmičce sbalil deváťáčku. Na svalovce Tomáše, neustále vysmátého Adama, dlouhána Matěje, Honzu Milnera, lamače dívčích srdcí, a v neposlední řadě Jakuba, který žije ve svém vlastním světě. Strašně mu to závidím.

Přeji všem, ať ta nová životní cesta je bez zbytečných balvanů a výmolů.

Vendula Budínová

Jak na nás budete vzpomínat?

Byli jste pro mne třídou bez starostí – chytří, vnímaví, pracovití. Chodila jsem k vám do hodin moc ráda a doufám, že se i vy budete rádi vracet.

Zážitek, na který budete vzpomínat?

Jeden velký zážitek s vámi nemám (ono je to někdy dobře ☺), ale spíše plno drobností a malých úsměvů, které dělaly dobrou náladu.

Jak byste nás popsala jedním slovem?

Jedno slovo – 9. B je A-tým ☺

Hodně štěstí na vaší další cestě.

Helena Pánková

Jak na nás budete vzpomínat?

Se slzou v oku. Byli jste třída, kam si člověk chodil odpočinout. Ta úleva, že něco stačí vysvětlit jednou, všichni chápou, příště to umí – úplný balzám na nervy ☺

Zážitek, na který budete vzpomínat?

Asi výlet v šesté třídě – zjistila jsem, že mlčící Adam ve skutečnosti žvaní celý den, je s ním legrace. Mimo školu vás člověk pozná jako osobnosti, zjistí, že jste fajn (i když třeba neumíte vyjmenovaná slova ☺).

Jak byste nás popsala jedním slovem?

Pohoda – přesně to jsem cítila téměř každou hodinu.

Jak jsme pracovali v hodinách?

Viz výše ☺ A navíc jsme se docela nasmáli...

Vlastislav Kopecký

Jak na nás budete vzpomínat?

Jen v dobrém. Za těch X let, co učím, jste byli jedna z nejlepších tříd.

Zážitek, na který budete vzpomínat?

No rozhodně budu vzpomínat na fyziku 6. třídy. Na to, kde schovávají prarodiče klíče :D

Jak byste nás popsal jedním slovem?

To nejde. Popsat vás jedním slovem nelze. Ale.... Šikovní. Ochotní. Pracovití. Srandisti.

Jak jsme pracovali v hodinách?

Tak každý z nás má svoje dny. A pokud se vaše dny spojí s těmi našimi, tak to je pak v hodinách nářez. A stejné to bylo i u Vás. Byly dny, kdy to šlo, a byly dny, kdy to drhlo. Obecně bych ale Vaši práci hodnotil kladně.

Lukáš Sedláček

Jak na nás budete vzpomínat?

Budu na Vás vzpomínat v dobrém a také asi pořád. ☺ Můj názor je, že odchází poslední třída, která tu zanechá pocit smysluplnosti. Jsem rád, že jsem Vás mohl dokutálet až do 9. třídy.

Zážitek, na který budete vzpomínat?

No prvním zážitkem jsou velice tvrdé hodiny informatiky, kde někteří poprvé pocítili stupnici klasifikační z druhé strany, mnoho slziček to probudilo na světlo světa, ale nakonec to vše dobře dopadlo. ☺

Jak byste nás popsal jedním slovem?

Přátelští.

Jak jsme pracovali v hodinách?

Pracovali jste vynikajícím. Myslím, že nebyl nikdy velký problém o hodinách. Největším problémem bylo nejmenované žačce vysvětlit funkci satelitu, což asi zůstane mým pedagogickým debaklem do konce života, protože si myslím, že stále netuší..... :D

Jede to do
Bousova?

Naši třídní

Eva Kuželová

Jak jsme se od 6. třídy změnili?

Vzhledem k tomu, že jsem vás poslední čtyři roky vídala akorát občas na chodbě, tak jedna změna je jasná – vyrostli jste.

Náš největší průšvih?

Po čtyřech letech si žádný nevybavuji – asi jste žádný velký neudělali.

Jak byste nás popsala jedním slovem?

Šikulkové.

Jaká je Vaše nejlepší vzpomínka na nás?

Po takové době je těžké si na něco vzpomenout ... Co mi dobře utkvělo v paměti byla vaše výborná práce při hodinách, váš zájem dozvědět se něco nového.

Jak jsme pracovali v hodinách?

Výborně.

Budeme vám chybět?

Ano.

Jiří Kužel

Jak jsme se od 6. třídy změnili?

Vyrostli jste, přibýlo vám sebevědomí a vědomosti, ale ke konci 9. ročníku jste také zlenivěli.

Náš největší průšvih?

Žádný nebyl 😊

Jak byste nás popsal jedním slovem?

Inteligentní.

Jaká je Vaše nejlepší vzpomínka na nás?

To, že jste byli moje třída – chytrí, šikovní, kamarádští, zábavní...

Jak jsme pracovali v hodinách?

Výborně (pokud vás nepostihla lenost).

Budeme vám chybět?

Ano.

Na čem nám záleží

Ananas na pizzu patří	8	10	Ananas na pizzu nepatří
Utopit se	16	2	Uhořet
Zachránit nejlepšího kamaráda	9	9	Zachránit partnera
Běhat super rychle	1	17	Umět se teleportovat
Volno v pátek	3	15	Volno v pondělí
Mít schopnost zastavit čas	4	14	Mít schopnost posouvat čas
Slaný	8	10	Sladký
Nemít vlasy	13	5	Nemít zuby
Umět chodit po vodě	1	17	Umět dýchat pod vodou
Mít navždy den	12	6	Mít navždy noc
Bydlet ve městě	2	16	Bydlet na vesnici
Sníst pavouka	7	11	Sníst švába
Žít bez telefonu	18	0	Žít bez čistého oblečení

Tak, teď to tady,
Jirko, zmáčkneš...

Naše rady

1. Když píšeš test a neumíš, nezoufej, pytlíkem pistácií a tabulkou čokolády se zachrániš.
2. Pod svícnem je největší tma – tahák v 1. lavici před učitelským stolem je neviditelný.
3. Tahák v rukávu se těžko odhaluje.
4. Jestli jsi unaven, řeš to s klidem, hodiny předchozí byly těžké, nestyd' se a poděl se svými traumaty s učitelem. Zdržíš tím hodinu...
5. Založte si třídní skupinu na libovolné platformě (např.: discord, whatsapp, messenger) a sdílejte si výsledky z domácích úkolů, testů... A domlouvejte si, kdo donese pistácie a čokoládu dneska.
6. Když píšete online test, ať už na tabletech ve škole, nebo z domova, a neumíte to, strýček Google je vždy po ruce.
7. Když něco zbyde z „mléko a ovoce do škol“, dejte to panu učiteli Sedláčkovi.
8. Když už jeden člověk napíše tahák, je zbytečné dělat svůj – prostě si ho opište.
9. Jakmile máš tahák, nenavazuj oční kontakt s učitelem.

Hlášky

Měli jsme rozvést větu: Medvědi žijí.

Paní učitelka Pánková na Davida: „Mohl jsi napsat - Velcí medvědi žijí v Bankoku.“

David: „Tam myslím, že žádní nejsou.“

Paní učitelka Pánková: „To je jedno, tak třeba v Africe.“

David: „Tam taky ne.“

Dělali jsme popis věci. Ivča si vybrala korkovou tabuli. Potom jsme hádali, o čem mluví. Když jsme to uhádli, tak Tomáš pronesl: „Vždyť korek je zelenina, né?!“

V textu bylo slovo: mlčky...

Adam: „Co jsou to mlčky?“

Paní učitelka Mejzlíková: „Jaká je naše největší přehrada.“

Adam: „Labe!“

Adam: „Rohlík bez rohlíka jako stroj bez stroje.“

Paní učitelka Pánková na Davida: „Ty se budeš jednou tou pusou živit. Kdyby ti dali za každé slovo korunu, tak už v osmnácti jsi milionář. Už jenom teď za češtinu máš tak sto tisíc. Tak zavři pusu a nevydělávej!“

Adama bolelo za krkem: „Já se otáčím jak bagr.“

Nejvyšší vrchol Krušných hor?
Adam napsal: Krkonoše.

Koukejte na
mé tesáky!

Paní učitelka Pánková se ptá, jestli je někdo rybář nebo myslivec.

Adam: „No... já jsem byl jednou na rybách.“

Lukáš: „Tak to seš myslivec.“

Bavili jsme se o tom, že Neo je napodobenina Orea.

Paní učitelka Pánková: „To já neznám, já tyhleto rozemletý brouky nejím.“

Paní učitelka Pánková přišla pozdě na hodinu, protože na chodbě rozlila kafe: „Hele, já mám kafe v botě!“

Pan učitel Kopecký vyhodil Honzu se žvýkačkou do koše.

Lukáš: „Je to rebel!“

Kuba B.: „Rebel nebo debil?“

Lukáš: „Debil! Teda kur*a, jsi mě zmátl. Rebel jsem chtěl říct.“

David a Goliáš....

Hlavně přirozeně...

Pan učitel Kopecký:
„Bývalý solný důl Wielczko se nachází v Polsku. Zase propojeno historií.“

Kuba B.: „Shořeli tam knížky Jana Husa.“

Třída: „Jana Husa?! Snad Komenského, ne?“

Řešíme velká a malá písmena.

Paní učitelka Pánková:

„Davide, jaký bude písmeno ve slově Evropané.“

David: „Tak tam bude „e“. (neřekl jaký)

Pan učitel Kopecký: „Například jsem vám říkal, že síra patří do soustavy kosočtverečné. A dá se to zapamatovat tak, že síra co?“

Adam: „Smrdí.“

Pan učitel Kopecký: „Přesně tak! ;)“

Adam a Tomáš házeli semínka z housky o přestávce.

Paní učitelka Pánková: „Jsem říkala, že si to semeno tady uklidíte!“

Tomáš: „Takže její kamarádka.“

Paní učitelka Pánková:

„Kamarádka né.“

Tomáš: „Proč ne?“

Paní učitelka Pánková: „Protože měl bimbise, byl to kluk, víš?“

Paní učitelka Koubová: „9 – 3“

Terka D.: „7“

Paní učitelka Koubová: „4 + 1 je...?“

Adam: „3“

Paní učitelka Koubová: „Jak jsi na to přišel?!“

Adam: „Vypočítal.“

Adam z ničeho nic: „Mně teče krev! Já se říznul o papír.“

Paní učitelka Pánková: „Adame, přežiješ to?“

Adam: „To nevím, ale fakt to bolí. Můžu jít na sekretariát, aby mi to zalepili?“

Paní učitelka Pánková: „Tomáši, prosím tě, běž s ním, ať to přežije. Fakt mu jde o život.“

(po návratu...)

Paní učitelka Pánková: „Tak co?“

Adam: „Něčím mi to polili a zalepili. Hrozně to páliło.“

Tomáš: „To byl Dettol, ten nepálí.“

Probírali jsme, jak vyjádřit množství u podst. jmen látkových.

Paní učitelka Pánková: „U dřeva například řekneš množství dřeva. Takže koupil jsem...“

David: „Špalek!“

Pánková: „Myslela jsem třeba 2 tuny, ale nevadí. Ty jsi prostě jinej.“

Co můžeš udělat dnes, neodkládej na zítřka.
Paní učitelka Pánková: „Tím se řiďte.
Nemusíte ale vždycky. Kdy vyluxuješ, je docela jedno. Jestli to bude dnes, nebo zítřka... Ten bordel neuteče. To mi věřte, to mám vyzkoušený.“

Pan učitel Kužel: „Adame, už máš otevřenou učebnici? Vždyť ty ji ani nemáš na lavici!“
Adam: „No já jsem si ji nechtěl ušpinit.“

Tomáš se snažil zdržet hodinu tím, že se zeptal, jestli má další hodinu přinést čítanky.
Paní učitelka Pánková: „O co se jako snažíš?! Tak to přetáhnem.“ (tu hodinu)
Tomáš: „Koho přetáhnem?“
Paní učitelka Pánková: „Tebe! A hodně.“

Můžu jít domů?

(NJ – co dělám a jím celý den)
Paní učitelka Pánková na Davida: „Ještě nějakou zeleninu přihoď.“
David: „BANANE.“

Pan učitel Kužel při zkoušení: „Kdy byla Velká říjnová socialistická revoluce?“
Lukáš: „1917“
Pan učitel Kužel: „Měsíc?“
Lukáš: „Únor nebo listopad.“
Pan učitel Kužel: „Velká ŘÍJNOVÁ socialistická revoluce.“
Lukáš: „Tak já už nevím.“
Pan učitel Kužel: „No... takže nevíš. Překvapivě je to říjen.“

David se o hodinu bavil se spolužákem.
Paní učitelka Pánková: „Nechceš nám říct taky něco hezkýho?“
David: „No hezkýho ne, ale můžu vám říct něco hnusnýho.“

Lukáš: „Vždyť je to starý jak Betlém.“
Paní učitelka Pánková: „Já ti dám Betlém! Metuzalém!“

David si stěžoval, že se mu zatrhla kůžička na prstu...

David: „Paní učitelko, nemáte nůžky na manikúru?“

Paní učitelka Pánková: „Nemám. To s sebou běžně nenosím.“

Adéla: „On je magor, on do toho dloube kružítkem a stříhá to normálníma nůžkama.“

Paní učitelka Pánková: „Kružítkem?! No tak to je magor. Má svůj svět ...“

Paní učitelka Mejzlíková: „Jaká je česká nejmladší sopka?“

Adam: „Uluru!“ (největší pískovcový útvar na světě, který je v Austrálii)

Paní učitelka Pánková celou hodinu okřikovala Adama a Tomáše.

Paní učitelka Pánková: „Pánové, všeho moc škodí!“

Adam: „On mně sebral tužku a narval si ji do nosu.“

Paní učitelka Pánková: „Já to vaše chování v 9. třídě fakt nechápu.“

Paní učitelka Mejzlíková promítala na tabuli obrázky.

Nela: „Hele, tam je sv. Václav, tam nahoře.“

Paní učitelka Mejzlíková: „To je Karel IV.“

Paní učitelka Mejzlíková: „Teď máš šanci ty, Davide, když konečně mlčíš. Snad ti do toho nikdo neskočí. Kolik je v Česku jaderných elektráren?“

Adam: „Dvě!“

Paní učitelka Mejzlíková: „Pane bože! A jak se jmenují?“

Adam: „Temelín a... Bukovany.“

Paní učitelka Mejzlíková: „Jsou to Dukovany. Tak už buď hlavně zticha.“

Paní učitelka Mejzlíková: „Tenhle zámek je ve Středočeském kraji. Kde konkrétně?“

Nela: „To je ten u Brna, né?“

Na tabuli bylo: sklářské písky
Adam přečetl: „Seschlé pysky.“

Adam: „Vždyť Shakespeare byl rytíř, né?“

Řešíme, jak se říká prostitutkám...
Paní učitelka Pánková: „Jak se jim
říká v Japonsku?“
Adam: „Šlapky!“

Honza Kryštofek: „Ty lasagne jsou
pěkně hnusný.“
Pan učitel Kopecký: „Víš, co by za to
daly děti v Africe?“
Honza Kryštofek: „Nic, protože nic
nemají.“

David: „Paní učitelko, co je ta řeka u
Pardubic?“
paní učitelka Mejzlíková: „Kterou
myslíš?“ (začala jezdit ukazovátkem
po mapě)
David: „No ta vedle Ploučnice.“
paní učitelka Mejzlíková: „Vždyť jsi
říkal vedle Pardubic.“
David: „No u Pardubic vedle
Ploučnice.“
paní učitelka Mejzlíková: „Ale
Pardubice jsou tady.“ (ukázala na
mapě)
David: „Aha. Já myslel, že jsou u
Českýho Švýcarska.“

Matěj vyrušoval...

Paní učitelka Pánková: „Hele, Matěj
mluví. Tak já ho vyvolám, aby byl
zase zticha.“

Paní učitelka Pánková sebrala
Lukášovi mobil.
Tomáš: „To jste celkem vydělala.“
Paní učitelka Pánková: „Tsss, tenhle
krumpl mi je úplně k ničemu. Já
potřebuju, aby to volalo, abych
mohla psát. A jedním tlačítkem
nejlépe všechno. Tohleto bych ani
zapnout neuměla. Úplně k ničemu,
a ještě modrý to je.“

Píšeme neohlášený test z chemie a najednou pan učitel Sedláček: „Dal bych si pivo.“

Adam: „Když je to 2× větší, tak se to nezvětší, ne?“

*Nela už 5 minut v kuse kašle.
Pan učitel Sedláček: „Až se udusíš, já budu pokračovat.“*

*Jakub V. začne mluvit anglicky, když nemusí.
Lukáš: „Můžeš mluvit česky?“*

Paní učitelka Pánková: „Jéžiš, mě dneska nikam nepouštějte, dneska jsem nebezpečná.“

*David: „Oproti áčku jsme lepší?“
Paní učitelka Mejzlíková: „Noo... já bych to neporovnávala, ale ano.“*

*Nela přišla po začátku hodiny:
„Pardon, já byla s panem učitelem Kuželem.“*

Lukáš: „Sis zařídila lyžák?“

Nela: „Jasný.“

Vtom přijde pan učitel Kužel a paní učitelka Pánková se ptá: „Zase si jdeš pro Nelu?“

Pan učitel Kužel: „Ne, teď pro tebe.“

Paní učitelka Pánková: „No tak to jo.“

A většina třídy na pana učitele

Kužela: „No vy máte výdrž...“

Paní učitelka Pánková: „Tak snad vám nezpůsobím trauma, dneska jsem se zapomněla namalovat.“

(NJ – popis cesty dle obrázku)

David: „Nemůže být rezník v parku?“

*Paní učitelka Pánková: „Nemůže... jako že by tam čekal nějaký masovej vrah?“
(další vyvolaný)*

*Áďa: „Tam není ovoce ani zelenina.
Kam mám teda jít?“*

David: „Tak park ne?“

*Báseň: ... Sestro červeného kříže.... sestro,
bojím se tvých skloněných rtů!*

Adam: „Proč by chtěl milovat svoji sestru?“

Pan učitel Kopecký: „To je taková šmrncovní babča... nosí ledvinku.“

Pan učitel Kopecký vysvětluje, jak se točí zemské jádro.

Pan učitel Kopecký: „Víte, jak byl Thor? ...“

Paní učitelka Pánková: „Já si s neživými věcmi povídám docela často.“

Online výuka:

Paní učitelka Pánková: ... je chvilku zticha...

My: „Haló, paní učitelko? Slyší ji někdo?“

Ozvou se tři rány a z PC se ozve paní

učitelka: „Já se omlouvám, já zabíjela pavouka.“

Lukáš (uprostřed online hodiny): „Do prdele, já jsem mohl mít killy!!!“

Online výuka:

Paní učitelka Pánková: „Slyšíte to mňoukání?“

My: „Jo.“

Paní učitelka Pánková: „Já se omlouvám, já ji jdu pustit.“ (kočku)

Online výuka:

Ivana: „Já to vůbec nemám hotový. Máš to?“

Pan učitel Sedláček: „Slečno Nocarová, proč to nemáš? Měli jste si to udělat před konferencí.“

Ivana: „Ale já ... jakoby ... jako jsem tohle ... jakoby nevěděla.“

Pan učitel Sedláček: „Dobře, dnes ti to ještě uznám.“

Online výuka:

Pan učitel Sedláček: „Nevím, jestli nás budou testovat, nevím, jestli budem kloktat, nebo se nám budou šťourat v nose.“

Online výuka:

Paní učitelka Pánková: „Už mi z vás škrundá v břiše...“

Ve škole mě to bude bavit, jo?!

Online výuka:

Paní učitelka Pánková: „Budíková?! Ježíš sorry, Buchtíková.“

Online výuka:

Nela (nechtěně zapnutý mikrofon):

„Ne, já nejím sladký!“

Paní učitelka Pánková: „Nelo, tak už všichni víme, že nejíš sladké.“

Online výuka:

(žákům bydlícím v jedné části města se sekaly počítače)

Paní učitelka Pánková: „Tam máte nějaký špatnej vítr, ne? Tam nahoře...“

Paní učitelka Pánková: „Ta čtyřka tam nahoře je dneska nemožná. Jako počítače, ne lidi.“

Online výuka:

Pan učitel Sedláček sdílí černobílý obrázek a ptá se: „Kde jsou průdušinky?“

Ivana: „To je to modrý tady.“

Online výuka:

Měli jsme konferenci přírodopisu (na konferenci byla přítomna i inspekce – ČŠI)

Amelii se sám zapnul mikrofon a kamarádka na Amelii zařve: „K**va, vem už ty talíře.“

Pan učitel Sedláček: „Slečno Březinová, vypněte si ten mikrofon.“

Tak šel čas

1. B ZŠ Dolní Bousov 2013/14

Kuba :)

Tomasek :)

Ami <3

Lukyn :)

Mates :D

Štěpán :)

Nelinka

Terka ♥

Verča ♥

Ivanka

Štěpán

Dejvík

Pája

Monza

Tereška :)

ADAM

Kubík :)

Honzík

Školáka pro vás připravili: H. Pánková a žáci 9. B

S korekturou pomohla: Mgr. A. Indráková

Zvláštní poděkování paní učitelce Mgr. I. Mendlíkové za know how a panu fotografovi Martinu Vosáhlovi za poskytnutí třídních fotografií z 9. třídy

Cena: 20,- Kč